

Naturw. Verein für Bielefeld und Umgegend,
 Stadtbücherei Alter Markt 1, Bielefeld.
 Naturwissenschaftlicher Verein,
 Städtisches Museum, Bremen.
 Naturhistorisches Museum, Lübeck.
 Naturhistorisches Museum, Burgring, Wien.
 Naturw. Gesellschaft zu Chemnitz, Sachsen.
 Oberhessische Gesellschaft für Natur- und
 Heilkunde, Giessen.
 Senckenbergische Naturf. Gesellschaft,
 Frankfurt am Main.
 Verein für Naturwissenschaften an der Techni-
 schen Hochschule in Braunschweig.
 Zoologisches Museum der Universität Berlin,
 Bücherei, Invalidenstr. 43, Berlin N 4.
 Zoologisch-Botanische Gesellschaft,
 Mechelgasse 2, Wien.

ENGELAND.

British Museum General Library,
 Cromwell Road, London S. W. 7.
 The Imperial Institute of Entomology,
 41, Queensgate, London S. W. 7.

FINLAND.

Societas pro Fauna et Flora Fennica,
 Kaserngatan 24, Helsingfors.
 Suomen Hyönteistieteellinen Seura (Finische
 Entom. Gesellschaft) Snellmaninkatu 5, Suomi

GRIEKENLAND.

Zoologisch Instituut en Museum der Universiteit
 van Athene.

ITALIE.

Laboratorio di Zoologia generale et Agraria
 del R. Istituto Superiore Agrario
 in Portici-Napoli.

POLEN.

Musée Zoologique polonais, Varsovie (Pologne).

SOVJET-REPUBLIEK.

Institut des Recherches biologiques et de la Sta-
 tion biologique de l'Université de Perm.
 U. R. S. S. Russie, Perm. Zaïmka.
 Gesellschaft z. Naturschutz, Moskou B.
 Grusinskaya 17.

SPANJE.

Instituto forestal de Investigaciones y experiencias,
 La Moncloa, Madrid (8).

TRANSVAAL.

Die Nasionale Museum, Bloemfontein Z.-Afr.

V. S. AMERIKA.

Academy of Natural Science,
 Philadelphia P. A., U. S. A.
 Library.
 The American Museum of Natural History
 77 th Street and Central Park West,
 New York N. Y.

Library New York State College of Agriculture
 Ithaca, New York U. S. A.
 Smithsonian Institution (Library),
 Washington U. S. A.

ZWEDEN.

Kungl. Universitetets Bibliothek, Uppsala.
 Universitets-Bibliothek, Lund.

DE MAANDELIJSCH E VERGADERING

zal plaats hebben op Woensdag 7 Febr. a.s.,
 's namiddags te 6 uur precies in het Museum.

NIEUWE LEDEN.

Mej. Th. J. v. Schaïk, Bemelerweg 28, Heer;
 Mej. J. Nahon, Koningsplein 17, Maastricht; Mej.
 W. v. Giersbergen, assistente Landb. proefstation,
 Condéestraat 3, Maastricht; Dr. J. H. v. Burkom,
 Voorzitter Nederl. Natuurhist. Vereeniging, 2de
 Adelheidstr. 227, den Haag; G. L. van Eyndho-
 ven, Eindhovenstr. 36, Haarlem.

ERRATUM.

In de jongste aflevering van het Maandblad,
 Jrg. 28, No. 12, is op pag. 122 een fout binnen-
 geslopen. Op een mededeeling van den heer K o r-
 t e b o s over de nieuwe soort *Larentia adaequata*,
 volgt: Begin Sept. ving hij te Epen een exemplaar
 van de zomergeneratie. Hieraan moet worden toe-
 gevoegd: van *Araschnia Ievana* L.

VERSLAG

DER MAANDELIJSCH E VERGADERING OP WOENSDAG 3 JANUARI L.L.

Aanwezig de dames: H. Beljaars en M. van
 de Geyn, en de heeren: F. H. van Rummelen, M.
 Rongen, H. Houx, J. Maessen, J. C. Rijk, D. van
 Schaïk, Th. Heyen, P. Wassenberg, Br. Christo-
 phorus, L. Grégoire, M. Kamm, P. Bouchoms, H.
 Koene, Pater van Heist, H. Kortebos, P. Marres,
 L. Grossier en Br. Bernardus.

Wegens ziekte van den Voorzitter presideerde
 de heer van Rummelen de vergadering. In deze
 eerste vergadering van 1940 spreekt hij zijn beste
 wenschen uit voor de leden van het Genootschap
 en speciaal voor Rector Cremers, die nu reeds
 voor de 2de maal wegens ziekte verhinderd is de
 vergaderingen van het Genootschap voor te zitten.
 We hopen hem weer spoedig in ons midden te zien.

De heer Heyen toont een exemplaar van *Picus
 viridis* L., de groene specht, in Urmond tegen
 telegraafdraden doodgevoegen. Verder heeft hij
 een paar zwerfstenen meegebracht. Beide keien
 zijn van Zuidelijke herkomst. De sedimentaire
 zwerfsteen uit de grintgroeve van Amby is een
 lichtgele kalksteen, met suikerachtig oppervlak,
 afkomstig uit het Midden-Senoon van de Arden-
 nen. De tweede steen is een eruptiefzwerfsteen, 'n

kwartsporfier, gevonden in 'n groeve te Stein. Kwartsporfieren uit het Zuidelijk diluvium zijn alleen bekend uit het Nahe-dal (omgeving van Kreuznach) en zijn door het diluviale stroomgebied van de Rijn hierheen getransporteerd. De meest Zuidelijk gelegen vindplaatsen van deze Naheporfieren uit het Rijndiluvium liggen in de omgeving van Eindhoven, Weert, Venlo.

Uit het Maasdiluvium zijn geen kwartsporfieren beschreven. Wel bevinden er zich in ons Museum nog 2 porfieren uit Z. Limburg, nl. uit Amby en uit Caberg (Belvédère). Hoe en vanwaar deze zwerfstenen hierheen gekomen zijn, is voorloopig nog een onbeantwoorde vraag.

De heer **Koene** schenkt het Museum 2 wervels van een Mosasaurus, te Sibbe gevonden. Hier vond hij verder temidden van verweerde mergel uit de dekklagen enkele Gastropoda, ongetwijfeld ingespoelde exemplaren van recente slakken. Het zijn: *Limnaea stagnalis* (L.), algemeen voorkomend in ons land en *Eulota fruticum* (Müll.), een slak die in Nederland uitsluitend in de Maasvallei in Zuid-Limburg leeft. Een mooie Gastropode-afdruk uit 'n stuk kalksteen van Kunrade, blijkt te zijn van *Turbo granuloso-clathratus* Nohis., een kenmerkende slak voor de Kunrader Kalk.

Mej. van de Geyn laat 'n stuk verweerde Mammoetskies zien, uit de Maas bij Maastricht opgebaggerd. Zij kreeg van den heer Caselli, Valkenburg, verschillende Krijtfossielen uit Eckelrade voor het Museum.

De heer van Rummelen vertoont het seismogram van de jongste, hevige aardbeving in Turkije, in den nacht van 26 op 27 Dec. '39 in het Geologisch Bureau te Heerlen geregistreerd. In verband hiermee houdt hij tot besluit der vergadering 'n korte causerie over het ontstaan van tektonische aardbevingen.

VERSLAG DER ROERMONDSCHER VERGADERING VAN 9 JANUARI L.L.

Aanwezig: de heeren A. van Thiel, H. Wever, C. Verschueren, R. Geurts, Jacq. Storms, J. Cals, Jos. Schreurs, L. Loven, G. van den Boorn, J. Parren, Mgr. J. van Gils, W. H. Schenk en E. Kruytzer.

Op deze eerste vergadering van het nieuwe jaar heet de **Voorzitter**, de heer Kruytzer, allen welkom en wenscht hun en hunne familie van harte een Zalig Nieuwjaar. Met vreugde mogen we op het afgelopen jaar terugzien en we hopen op den ingeslagen weg voort te gaan.

De heer **Storms** heeft enkele praehistorische voorwerpen meegebracht en vertelt daar 't een en ander van. Vooreerst een bijl van groen kwartsiet uit het laat-steenen tijdperk en een speerpunt van vuursteen uit het begin van het bronzen tijdperk, beide gevonden in Nunhem. De speerpunt is zeer minutieus bewerkt en is een zeldzaam exemplaar. Verder zestig vuursteen kralen, die blijkens uitgesleten groeven samengereggen zijn geweest tot een krans. De steentjes zijn gevonden in een praehistorisch graf te Caberg en hebben een gemiddelde doorsnede van 1 cm. Ze zijn geheel onbewerkt, behoudens het kernkanaaltje, dat ze natuurlijker wijze maakt tot kralen.

Mgr. **van Gils** merkt hierbij op, dat op het Griekse eiland Milo (het oude Melos) vele speerpunten en andere gebruiksvoorwerpen gevonden zijn, vervaardigd uit obsidiaan, een stollingsgesteente. Dit eiland is rijk aan vulkanische gesteenten.

Naar aanleiding van een ter vergadering bezorgd stuk turf uit de Ospelsche Peel, sprak de heer **van Thiel** over **veenvorming**. Veen behoort petrografisch tot de biolithen, d.w.z. gesteenten, die in water of op het land door toedoen van organismen ontstaan, en wel tot de kaustobiolithen of verbrandbare (in tegenstelling met de akaustobiolithen, zooals kalk).

Het zijn vooral vier processen, die hierbij kunnen optreden. Wanneer zuurstof in voldoende mate aanwezig is, verbindt deze zich met de organische stoffen en heeft men een gewoon verbrandingsproces en spreekt men van „vergaan”. Geen vaste koolstofrijke rest blijft over. Is er minder zuurstof aanwezig, dan zal het „vergaan” niet zoo volledig zijn. Men noemt dit „vermolming”. Er blijven koolstofresten over en zoo ontstaan vaak humusproducten, hetgeen b.v. het geval is in loofwouden, waar de afgevalen bladeren en takken een vrij dikke laag vormen, waarin rijkelijk vochtigheid aanwezig is en het vrij toetreden van zuurstof wordt verhinderd, ook al door de telkenjare er opnieuw bovenop vallende bladeren. Wanneer dit proces sterker optreedt, doordat bijna geen zuurstof meer toetreedt, spreekt men van „vervening” en tenslotte, bij volledige afsluiting van de lucht, vooral door stilstaand water, heeft men „rotting”.

Er ontstaan CO₂ en H₂O met daarnaast methaan CH₄, moerasgas of mijngas. Dit is in tegenstelling tot verbranding een reductieproces, waarbij naar verhouding meer waterstof en zuurstof verdwijnt en het percentage koolstof steeds toeneemt. Uitgaande van houtvezel (50 % koolstof) kunnen door deze verder schrijdende „inkoling” ontstaan: turf (60 %), bruinkool (70 %), steenkool 80—90 %, anthraciet (95 %) en ten slotte graphiet (100 %).

Om een overzicht te geven van het geheele proces van de veenvorming, werden ter illustratie getoond enkele doorsneden door een gebied, waar in een meer zich de veenvorming ongestoord heeft kunnen ontwikkelen en waaruit een ideaal veenprofiel werd opgebouwd. In het meer heeft eerst een chemische afzetting plaats, klei met kalk. De kleine plantaardige en dierlijke organismen vallen na het afsterven op den bodem, waardoor het zgn. sapropelium of rottingsslik wordt gevormd. Van de randen uitgaande beginnen er dan ook grotere waterplanten: kroos, waterlelie, riet, paardestaart enz. te groeien en het meer gaat langzaam aan verlanden door een steeds dikker wordende laag rietveen.

Dan volgt er een flora, die een minder rijke